

USTAWA O OKRĘGACH WYBORCZYCH DO PARLAMENTU Z 1986 R.

(Parliamentary Constituencies Act, 1986)

(1986, c. 56)

Ustawa łącząca ustawy o Izbie Gmin (rozdział mandatów) z lat 1949–1979 i niektóre związane akty prawne
[7 listopada 1986]

Okręgi wyborcze do Parlamentu

1. – (1) Na potrzeby wyborów parlamentarnych ustanawia się jednomandatowe okręgi wyborcze hrabstw i okręgi wyborcze miejskie (w tym okręgi wyborcze hrabstw i okręgi wyborcze miejskie Szkocji), określone w rozporządzeniu królewskim wydanym na podstawie niniejszej ustawy.

(2) W ustawie niniejszej oraz, poza przypadkami, w których kontekst wskazuje inaczej, w każdej ustawie późniejszej od ustawy o przedstawicielstwie narodowym z 1948 r., termin „okręg wyborczy” oznacza obszar posiadający odrębnego przedstawiciela w Izbie Gmin.

Komisje rozgraniczające

2. – (1) W celu stałej kontroli rozdziału mandatów w wyborach parlamentarnych, utrzymuje się nadal cztery stałe komisje rozgraniczające, to jest Komisję Rozgraniczającą dla Anglii, Komisję Rozgraniczającą dla Szkocji, Komisję Rozgraniczającą dla Walii i Komisję Rozgraniczającą dla Irlandii Północnej.

(2) Załącznik nr 1 do niniejszej ustawy, dotyczący ustroju i innych spraw związanych z komisjami rozgraniczającymi, uzyskuje moc obowiązującą.

Sprawozdania Komisji

3. – (1) Każda komisja rozgraniczająca poddaje kontroli reprezentację w Izbie Gmin odpowiedniej części Zjednoczonego Królestwa i zgodnie z poniższym ust. (2) przedstawia sekretarzowi stanu* sprawozdania dotyczące całej tej części Zjednoczonego Królestwa, które –

* Chodzi o wskazanie, że daną czynność może podjąć członek rządu o charakterze szefa departamentu rządowego.

(a) wskazują okręgi wyborcze, których podział zalecają w celu realizacji zasad określonych w pkt. 1–6 Załącznika nr 2* do niniejszej ustawy (interpretowanych zgodnie z pkt. 7 tego Załącznika), lub

(b) stwierdzają, że zdaniem Komisji nie jest konieczna zmiana dotycząca tej części Zjednoczonego Królestwa w celu realizacji wspomnianych zasad (interpretowanych zgodnie z pkt. 7).

(2) Sprawozdania określone w ust. (1) przedstawiane są przez komisję rozgraniczającą nie mniej niż po ośmiu i nie więcej niż po dwunastu latach od daty przedstawienia ostatniego sprawozdania zgodnie z tym ustępem.

(2A) Nieprzedstawienie przez komisję rozgraniczającą sprawozdania w wymaganym dla tego sprawozdania terminie nie stanowi podstawy dla unieważnienia sprawozdania w rozumieniu dowolnego aktu prawnego.

(3) Komisja rozgraniczająca może także od czasu do czasu przedstawiać sekretarzowi stanu sprawozdania dotyczące obszarów w konkretnym okręgu wyborczym lub okręgach odpowiedniej części Zjednoczonego Królestwa, wskazujące okręgi wyborcze, na jakie zaleca podział tego obszaru w celu realizacji zasad określonych w pkt. 1–6 Załącznika nr 2 do niniejszej ustawy (interpretowanych zgodnie z pkt. 7 tego Załącznika).

(4) Sprawozdanie komisji rozgraniczającej określone w niniejszej ustawie, wskazujące okręgi wyborcze, na jakie zaleca ona podział obszaru, określa w stosunku do każdego okręgu zalecaną nazwę, a także to, czy zaleca ona ustanowienie okręgu wyborczego hrabstwa czy okręgu wyborczego miejskiego (w tym okręgu wyborczego hrabstwa lub okręgu wyborczego miejskiego w Szkocji).

(5) Gdy tylko jest to możliwe po przedstawieniu sekretarzowi stanu przez komisję rozgraniczającą sprawozdania określonego w niniejszej ustawie, składa on sprawozdanie w Parlamencie razem z projektem rozporządzenia królewskiego wprowadzającego, ze zmianami lub bez, zalecenia zawarte w sprawozdaniu, chyba że sprawozdanie stwierdza, że nie jest wymagana zmiana dotycząca odpowiedniej części Zjednoczonego Królestwa.

* Załącznik nr 2 zawiera m.in. następujące przepisy. Liczba okręgów wyborczych w Wielkiej Brytanii nie powinna być zasadniczo większa ani mniejsza od 613. Liczba okręgów w Walii nie powinna być mniejsza od 35, w Irlandii Północnej nie powinna być większa od 18 ani mniejsza od 16. W każdym okręgu wybiera się jednego posła. Granice okręgów wyborczych uwzględniać winny podział na hrabstwa i inne jednostki podziału terytorialnego, ale Komisje Rozgraniczające mogą zalecać inny podział okręgów w związku z nadmiernymi dysproporcjami w liczbie wyborców lub szczególnymi względami geograficznymi.

(6) Załącznik nr 2 do niniejszej ustawy, który zawiera powyżej wspomniane zasady oraz powiązane przepisy, uzyskuje moc obowiązującą.

Rozporządzenia królewskie

4. – (1) Projekt rozporządzenia królewskiego składanego Parlamentowi przez sekretarza stanu na podstawie niniejszej ustawy, wprowadzającego, ze zmianami lub bez, zalecenia zawarte w sprawozdaniu Komisji Rozgraniczającej może zawierać przepisy dotyczące spraw, które jego zdaniem są poboczne lub wtórne w stosunku do zaleceń.

(2) W przypadku, gdy taki projekt wprowadza zalecenia ze zmianami, sekretarz stanu składa Parlamentowi razem z projektem oświadczenie uzasadniające zmiany.

(3) Jeżeli projekt taki zostanie zatwierdzony uchwałą każdej z izb Parlamentu, sekretarz stanu przedstawia go Jej Królewskiej Mości w Radzie.

(4) Jeżeli wniosek o zatwierdzenie takiego projektu zostanie odrzucony przez izbę Parlamentu lub wycofany za zgodą izby, sekretarz stanu może zmienić projekt i złożyć zmieniony projekt Parlamentowi, a jeżeli tak zmieniony projekt zostanie zatwierdzony uchwałą każdej z izb Parlamentu, sekretarz stanu przedstawia go Jej Królewskiej Mości w Radzie.

(5) W przypadku, gdy projekt rozporządzenia królewskiego zostaje przedstawiony Jej Królewskiej Mości w Radzie na podstawie niniejszej ustawy, Jej Królewska Mość w Radzie może wydać rozporządzenie na podstawie projektu, które (z uwzględnieniem ust. (6)) wchodzi w życie w dniu wyznaczonym w rozporządzeniu i obowiązuje pomimo innych unormowań prawnych.

(6) Wejście w życie takiego rozporządzenia nie wpływa na przeprowadzanie wyborów parlamentarnych, dopóki nie zostanie wydana proklamacja Jej Królewskiej Mości zwołująca nowy Parlament, ani nie wpływa na skład Izby Gmin do rozwiązywania danego Parlamentu.

(7) Ważność rozporządzenia królewskiego stwierdzającego, iż wydane zostało na podstawie niniejszej ustawy oraz stwierdzającego, że projekt rozporządzenia został zatwierdzony uchwałą każdej z izb Parlamentu, nie może być kwestionowana w żadnym postępowaniu prawnym.